ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΕΤΟΣ Α'. - ΑΡΙΘΜ.ΦΥΛΛΟΥ 10 | ΓΡΑΦΕΙΑ : Μέτωπος 3 (Πάροδος ὁδοῦ Πειραιῶς) | ΤΡΙΤΗ 25 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1925

Ο ΑΤΑΦΟΣ

Τὸ ζήτημα τοῦ ἀτάφου Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀπασχολεῖ καὶ πάλιν κατ' αὐτὰς τὰς στήλας τοῦ 'Αθηναϊκοῦ Τύπου καὶ τὴν κοινὴν ἐν γένει γνώμην.

Πρὸς πιστοποίησιν δὲ τούτου ἀναφέρομεν μὲ εὐχαριστησίν μας δύο ἄρθρα βενιζελικῶν ἐφημερίδων, τοῦ «'Ελ. Βήματος» καὶ τοῦ «Ἔθνους», συνηγορούντων θερμῶς ὑπὲρ τῆς εἰς τὴν 'Ελλάδα ταφῆς τοῦ ἀτάφου Βασιλέως Κωνσταντίνου.

'Η εἴδησις ὅτι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις θὰ φέρῃ τὸν σορὸν τοῦ ἀτάφου Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐπροκάλεσεν ἐνθουσιώδη αὐτόχρημα ἐντύπωσιν εἰς τὸν λαόν.

Αἱ ἀρχαὶ τῆς «Κυθηραϊκῆς» εἶναι εἰς πάντας γνωσταί, ἀρχαὶ ἀντίθετοι πρὸς πᾶσαν ἀναμίξιν καθεστωτικῶν ἀγώνων καὶ συνεπῶς πρὸς πᾶσαν σχετικὴν ἐκμετάλλευσιν. 'Αλλ' ὁ ἄτοφος Κωνσταντῖνος δὲν ἀποτελεῖ πλέον πολιτικήν. **'Ο Κωνσταντῖνος ΙΒ' ἀπέθανε. Πολλοὶ πιστεύουν ὅτι ζῇ. 'Οποία διὰ τὸ Ἔθνος ὠφέλεια ἂν ἡ τοιαύτη πίστις συνέπιπτε μὲ τὴν ἀλήθειαν! 'Η ἐθνικὴ μεγαλουργία θὰ ἦτο ἐξησφαλισμένη. 'Ομολογήσατέ το ὅλοι σεῖς οἱ τῆς δημοκρατικῆς ἰδέας θεράποντες διὰ νὰ ἐξιλεωθῆτε ἀπέναντι τῆς ἱστορίας. Διὰ τοὺς Ἕλληνας ὁ Κωνσταντῖνος ὑπῆρξεν ἡ δύναμις καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἐθνικοῦ συνόλου. 'Ωμίλει ὁ Βασιλεὺς ἐκεῖνος καὶ ἡ 'Ελλὰς συνεκλονίζετο ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. Εἶναι δὲ ἀκατανόητον τὸ ὅτι εἷς Βασιλεὺς, οἷος ὁ Κωνσταντῖνος, ζήσας καὶ ἀποθανὼν μὲ τὸ ὄνειρον τῆς Πατρίδος, μένει ἄταφος εἰς τὴν ξένην. Τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ σοροῦ καὶ τὴν ταφὴν αὐτοῦ θὰ ἐπέτρεπεν ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις τοῦ κ. Παγκάλου, ὅτι κακῶς δὲν ἔκαμαν αἱ τόσαι προηγηθεῖσαι Κυβερνήσεις, κατόπιν σχετικῆς ἀδείας τῆς πρώην Βασιλικῆς Οἰκογενείας, ὡς ἐβεβαίωσεν ὁ κ. Πρωθυπουργός. 'Ο Κωνσταντῖνος ὅμως δὲν ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειάν του. 'Ανήκει εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ μεγάλου μέρους τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ. Διὰ τοῦτο ὁπωσδήποτε μίαν ἡμέραν, ὑπὸ τὴν συνοδείαν ὁλοκλήρου τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ ὁ Μεγάλος ἐκεῖνος Νεκρός, ὅστις ἀναμένει ἐν τῇ ξένῃ, θὰ εὕρῃ τὴν ἡσυχίαν του εἰς τοὺς κόλπους τῆς 'Ελληνικῆς γῆς. 'Επ' αὐτοῦ οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφισβήτησις καὶ εἶναι κόπος μάταιος πᾶσα ἀπὸ οἱουσδήποτε ἀντίδρασις κατὰ τῆς τοιαύτης τοῦ 'Ελληνικοῦ Ἔθνους εἰλημμένης ἀποφάσεως. Οἱ Ἕλληνες τὸν Κωνσταντῖνον καὶ μετὰ θάνατον τὸν λατρεύουν, ὅπως οἱ χριστιανοὶ τὸν Χριστόν. Καὶ διὰ τοῦτο τὸ Πανελλήνιον μίαν ἡμέραν θὰ κτίσῃ «ἀνδριάντα κολοσσόν», ὅστις θὰ μαρτυρῇ διὰ μέσου τῶν αἰώνων ὅλου τοῦ Ἔθνους τὴν στοργὴν καὶ τὸ σέβας πρὸς τὴν 'Ιεράν του Μνήμην.**

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΝ
ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Φίλε κ. 'Αρχισυντάκτα,

'Ελάβομεν καὶ ἡμεῖς τὸ ἄρθρον τοῦ ἐγκρίτου καθηγητοῦ τοῦ ἐν Κυθήροις Γυμνασίου καὶ Προέδρου τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου τὰ «Κύθηρα» κ. Σπυρ. Στάθη περὶ 'Ομοσπονδίας τῶν Κυθηραϊκῶν Κοινωφελῶν 'Οργανώσεων, τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσαμεν μετὰ προσηκούσης προσοχῆς, ὅπως ἔπραξαν καὶ διάφοροι ἄλλοι τῶν ἐνταῦθα ἐγκατεστημένων ἡμετέρων συμπατριωτῶν.

'Αφ' ἑτέρου, παρηκολουθήσαμεν κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν διεξαχθεῖσαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου συζήτησιν ἔν τε τῇ ἐφημερίδι «Κυθηραϊκῇ» καὶ ἀλλαχοῦ καὶ εἴδομεν τὰς ἐκφρασθείσας διαφόρους γνώμας ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς γενομένης προτάσεως.

'Η γενομένη ζωηρὰ συζήτησις ἀποτελεῖ εὐάρεστον φαινόμενον, διότι εἶναι προφανὴς ἔνδειξις τῆς σοβαρότητος τοῦ ζητήματος, τὴν ὁποίαν ἀποδίδει εἰς αὐτὸ ἡ κοινὴ Κυθηραϊκὴ γνώμη καὶ ἥτις ὀφείλεται οὐχὶ τόσον εἰς τὸν θεσμὸν αὐτὸν καθ' ἑαυτόν, ὅστις εἶναι δεδοκιμασμένης χρησιμότητος πρὸς ἀποτελεσματικὴν ὑπεράσπισιν τῶν ὁμαδικῶν συμφερόντων, ὅσον ὀφείλεται εἰς τὸ ἔγκυρον τῶν προσώπων, ἅτινα εἰσηγήθησαν τὴν πρότασιν ἢ ἔλαβαν μέρος εἰς τὴν συζήτησιν.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, ὡς Πρόεδρος τῆς 'Αδελφότητος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Κυθηρίων, εἰσηγήθημεν μετ' εὐχαριστήσεως τὴν πρότασιν τοῦ ἀξιοτίμου Προέδρου τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου, εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἡμετέρας 'Αδελφότητος, τὰς ἀντιλήψεις τοῦ ὁποίου κατεστήσαμεν γνωστὰς εἰς αὐτόν.

Οὐχ ἧττον, δὲν διστάζομεν νὰ ἐκφράσωμεν καὶ ἐνταῦθα τὴν προσωπικὴν ἡμῶν γνώμην, δηλοῦντες ὅτι συμμεριζόμεθα κατά τι τὸν σκεπτικισμὸν ἐνίων ἐκ τῶν συζητητῶν, φρονοῦντες ὅτι οὐχὶ ὁ ὡραῖος θεσμὸς τῆς 'Ομοσπονδίας δὲν εἶναι ἐφαρμόσιμος εἰς τὴν ἡμετέραν ἰδιαιτέραν πατρίδα, ἀλλ' ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶναι προωρισμένη νὰ ἀποδώσῃ ἐπωφελῆ ἀποτελέσματα.

Διότι, ἡ τὸν παγκόσμιον πόλεμον ἐπακολουθήσασα νοοτροπία καὶ ψυχοσύνθεσις τῶν λαϊκῶν κυρίως μαζῶν, ἥτις ἐννοεῖ νὰ ὑπερασπίζηται ἀφ' ἑαυτῆς τὰ ἴδια αὐτῆς συμφέροντα, ἔχει ἀνάγκην ἀπαραιτήτως ἑνότητος καὶ ἁρμονίας πρὸς εὐόδωσιν τοῦ σκοποῦ της.

Δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ μὴ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὰ ἀπαραίτητα ταῦτα στοιχεῖα πάσης καλῆς ἐπιτυχίας δὲν τὰ ἀνευρίσκομεν εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν, τοὐναντίον διαπιστοῦμεν διάφορα προσκόμματα, οὐχὶ βεβαίως ἀνυπέρβλητα, ἀλλ' ἱκανὰ νὰ παρακαλύσωσι τὴν εὐδοκίμησιν τῆς εὐγενοῦς ταύτης ἰδεολογίας.

Εἶναι περιττόν, φρονοῦμεν, νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἡ ἀπὸ ἐτῶν ἀρξαμένη κομματικὴ διαμάχη ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι εἰσέτι βιαία καὶ νὰ κρατῇ ἐν διαιρέσει τοὺς διαφόρους παράγοντας, ἀντιδρῶντας κατὰ πᾶσης πρωτοβουλίας μὴ ἰδικῆς των ἢ δεικνύοντες μίαν ἀδιαφορίαν μὴ διαφέρουσαν πολὺ ἀπὸ τὴν ἀντίδρασιν.

Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι πρὸ τῆς συμπήξεως τῶν Κυθηραϊκῶν 'Οργανώσεων εἰς 'Ομοσπονδίαν εἶναι ἐπάναγκες νὰ καταβληθῇ μία εἰσέτι προσπάθεια πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἑνότητος πρὸς εἰλικρινῆ συμφιλίωσιν καὶ συνεργασίαν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐξυπηρετήσεως τῶν γενικῶν τῆς νήσου συμφερόντων. Ἂς ἱδρυθῇ ἐν ἀκόμη σωματεῖον μὲ μέλη ὅλους τοὺς χρηστοὺς καὶ ἀγνοὺς πατριώτας καὶ μὲ τὸν πρώτιστον σκοπὸν τῆς ἀποκαταστάσεως, συμφιλιώσεως ἀδελφοσύνης, ἑνότητος καὶ στερεώσεως αὐτῶν, τότε δὲ καὶ ἡ σύμπηξις τῆς 'Ομοσπονδίας θὰ ἀπορρεύσῃ ἀφ' ἑαυτῆς, ὑποσχομένη τὴν πλέον ἐφικτὴν ἀπόδοσιν εἰς εὐεργετικὰ διὰ τὴν νῆσόν μας ἀποτελέσματα.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ἀγνοὶ συμπατριῶται καὶ θερμουργοὶ λάτραι πάσης εὐγενοῦς ἰδεολογίας, ἡ προσπάθεια δὲν εἶναι πολὺ ἐργώδης, οὔτε ἀνωτέρα τῆς ἱκανότητος καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ σας. Μιμηθῆτε τὸ παράδειγμα τόσων ἄλλων λαῶν, ἄλλων ἐπαρχιῶν ἢ καὶ πατριῶν ὅπου ἡ ἑνότης ἐπέφερε τὰ πλέον ἀπροσδόκητα ἀποτελέσματα.

Ἰδοὺ μία εὐγενὴς φιλοδοξία, ἥτις ἐπιτυγχάνουσα θὰ κατακτήσῃ τὰς καρδίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἁπανταχοῦ γῆς Κυθηρίων.

Ἄλλως, ὁ σκεπτικισμὸς θὰ κατακτήσῃ ἔδαφος καὶ ταῦτα θὰ ὑποκαταστήσῃ ἡ ἀδιαφορία καὶ ἀπαισιοδοξία, αἰσθήματα ἅτινα δύνανται νὰ θέσωσιν ἐν κινδύνῳ τὴν πραγματοποίησιν τῶν μελετωμένων μεγάλων εὐεργετικῶν ἔργων, τῶν ὁποίων ὑψίστην ἔχει ἀνάγκην ἡ προσφιλής μας νῆσος.

Ἐν 'Αλεξανδρείᾳ, τῇ 15ῃ Αὐγούστου 1925.

Δρ Κ. ΚΑΣΣΙΜΑΤΗΣ
Πρόεδρος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Κυθηρίων.

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

'Αξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς «Κυθηραϊκῆς»,

Παρακαλῶ ὑμᾶς θερμῶς, ὅπως εὐαρεστούμενος, καταχωρίσητε τὰ κάτωθι.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 φύλλον τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» ἀνέγνωσα τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐπιστολήν, τοῦ ἀπὸ ἐτῶν ἐν Ἀμερικῇ διαμένοντος κ. Θ. Μ. Π.

Δὲν ἐξεπλάγην τόσον διὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ γράψαντος τὴν ἐπιστολήν, ὅστις ἴσως ἤθελε νὰ ἀπεικονίσῃ, ὄχι τὴν ζωὴν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Κυθηρίων, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑαυτοῦ του, ὅσον διότι ἡ φίλη ἐφημερὶς «Φωνὴ τῶν Κυθήρων» ἐνέκρινε τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς. Ὡς ἐκ τούτου ἀναγκάζομαι νὰ ἀπαντήσω εἰς κάθε κατηγορίαν τῆς δημοσιευθείσης ἐπιστολῆς.

Καὶ ἐν πρώτοις : Οἱ ἐν Ἀμερικῇ διεύντες Ἕλληνες διακρίνονται διὰ τὴν εὐφυΐαν των καὶ ἐπιχειρηματικότητά των. Δὲν ὑπάρχει πολιτεία, ἀκόμη καὶ πολίχνη, ἐν τῇ ἀχανεῖ ταύτῃ χώρᾳ, ὅπου νὰ μὴν ὑπάρχουν καλῶς ἀποκατεστημένοι, εὐποροῦντες καὶ φιλήσυχοι Ἕλληνες.

Αἱ ἑκάστοτε ἐνταῦθα Ἀμερικανικαὶ στατιστικαὶ ἀναφέρουν, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι ὁ μόνος λαός, ὁ ὁποῖος σπανίως ἐνέχεται εἰς κλοπὰς καὶ ἐγκληματικὰς πράξεις. Βεβαίως μεταξὺ ὅλων ὑπάρχουν καὶ μηδαμιναὶ ἐξαιρέσεις, εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὁποίων ἀνήκει ἴσως καὶ ὁ κ. Θ. Μ. Π. Δὲν ὑπάρχουν στρατόπεδα Βασιλικῶν καὶ Βενιζελικῶν μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα Κυθηρίων, ἀλλὰ μία σκέψις, μία ἰδέα, πῶς νὰ φανοῦν χρήσιμοι καὶ ἔλθουν ἀρωγοὶ πρὸς τοὺς γονεῖς των καὶ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν πατρίδα. Ὡς πρὸς τὰς ἐργασίας τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων, ποῖος δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ, ὅτι τὰ μεγαλύτερα, ὡραιότερα καὶ ἀριστοκρατικώτερα ἑστιατόρια, ἀνθοπωλεῖα, ζαχαροπλαστεῖα, παντοπωλεῖα, ὁπωροπωλεῖα κλπ. κατέχονται καὶ διευθύνονται παρ' Ἑλλήνων; Ποῖος δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἡ μόλις πρὸ δεκαπενταετίας μετανάστευσις τοῦ Ἕλληνος ἐν Ἀμερικῇ, ἔσωσε τὴν πατρίδα του, τὴν οἰκογένειάν του καὶ αὐτὴ τὴν πατρικήν του περιουσίαν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν τοκογλύφων; Ποία Κυθηραϊκὴ οἰκογένεια σήμερον δὲν εὐπορεῖ καὶ δὲν εἶναι οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητος μὲ ἀρκετὰς χρηματικὰς καταθέσεις εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν Κυθήρων χάρις εἰς τὰ μεταναστεύσαντα τέκνα της; Εὐτυχεῖς οἱ γονεῖς, τῶν ὁποίων τὰ παιδιὰ ἦλθον εἰς τὴν Ἀμερικήν, εἰς τὸν πράγματι ἐπίγειον παράδεισον, λυπηρὸν δὲ διὰ τοὺς ἀποτελοῦντας μετὰ τοῦ κ. Θ. Μ. Π. τὴν μικρὰν ἐξαίρεσιν.

Μεθ' ὑπολήψεως κλπ.

ΔΗΜ. Α. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΣ

ΤΟ ΑΝ ΙΣΗΚΩΜΑ
ΤΩΝ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΩΝ

Ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν κατηρτίσθη σχέδιον Νομοθετικοῦ Διατάγματος, διὰ τοῦ ὁποίου τὸ ἀντισήκωμα τῶν ἀπὸ τῆς 17ης Αὐγούστου 1923 ἐλθόντων ἐξ Ἀμερικῆς λιποτακτῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς μέχρι καὶ τοῦ 22 κλάσεις, ὁρίζεται εἰς δολλάρια 100. Πρὸς τούτοις ὅμως ὁρίζεται ὅτι δύνανται οὗτοι νὰ ἐξαγοράσουν καὶ τὴν τρίμηνον στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν των.

ΚΡΙΣΕΙΣ
— ΚΑΙ —
ΣΧΟΛΙΑ

ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Κατὰ τὸ λῆξαν δεκαπενθήμερον πενταετία συνεπληρώθη, ἀφ' ἧς ἑλληνικαὶ ἀτυχῶς σφαῖραι ἔρριψαν νεκρὸν τὸν Ἴωνα Δραγούμην. Ὅσον παρέρχονται τὰ ἔτη, τόσον τὸ κενόν, ποὺ ἄφησεν ὀπίσω του ὁ μέγας Νεοέλλην, καθίσταται αἰσθητότερον ἀπαισίως αἰσθητότερον. Μέσα εἰς τὸ χάος τὸ σημερινόν, μέσα εἰς τὸν κορδακισμὸν τῶν μικροανθρώπων τῆς σήμερον, ὅπου κάθε ψυχὴ ἀσφυκτιᾷ, κάθε αἴσθημα μαραίνεται καὶ νεκρώνεται, κάθε ὁρμὴ πίπτει ζαλισμένη ἀπὸ τὰς ἀναθυμιάσεις τοῦ βούρκου καὶ τελματοῦται, ἡ ἀνάμνησις 'Εκείνου, τοῦ ἔργου Του, τοῦ μαρτυρίου Του, ἂς χαρίσῃ τὴν παρηγορίαν καὶ τὴν ἐλπίδα εἰς πάντα πιστὸν καὶ ἀγνόν.

Πρὸς 'Εκεῖνον σχῶμεν τὰς καρδίας! 'Ατενίζοντες διὰ τοῦ νοῦ τὴν «λευκὴ κολώνα», ποὺ τοῦ ἔστησεν ὁ ποιητής, ἂς διέλθωμεν στιγμὰς σιωπῆς. Καὶ ὕστερα ἂς περάσῃ ἀπὸ τὰ χείλη ὅλων ὁ ψιθυρισμὸς τῆς προσευχῆς :

«...Λευκὴ ἂς βαλθῇ ὅπου ἔπεσες κολώνα.
(πῶς ἔπεσες, γραφὴ νὰ μὴν τὸ λέγῃ...)
λευκὴ μὲ τῆς Πατρίδας τὴν εἰκόνα
μόνο ἐκείνη ταιριάζει νὰ σὲ κλαίῃ,
δουλή, μαρμαρωμένη νὰ σὲ κλαίῃ».

●●

ΕΥΓΕ ΕΙΣ ΤΟΝ "ΚΥΘ. ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.,

Ἑσμὸς καπήλων ἐπὶ κεφαλῆς ἐχόντων τὸν γνωστὸν Κουλουμβάκην ἐξεστράτευσε κατὰ τῶν ἐπιστημόνων-μεταρρυθμιστῶν τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Ἐπισείων διαφόρους μπαμπούληδες ἐπειράθη νὰ πτοήσῃ τοὺς ἁπλοϊκούς. Καὶ ἐπτόησε καὶ παρέσυρε ἀγαθούς τινας προέδρου ἐπαγγελματικῶν τινῶν Σωματείων, οἱ ὁποῖοι διὰ ψηφισμάτων προέταξαν ποικιλωνύμους ἀμυντορικὰς ἀσπίδας κατὰ τῶν μανιεμένων ἀνεμομύλων, οἱ ὁποῖοι ἀτάραχοι ἤλεθον τὸ θρεπτικὸ σιτάρι ποὺ θὰ ἐχάριζε τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ζωὴν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Καθ' ὅμοιον τρόπον ἐπειράθησαν νὰ παρασύρουν καὶ τὸν «Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον 'Αθηνῶν», παρὰ τοῦ ὁποίου ἐπιμόνως ἐζήτησαν τὴν ἔκδοσιν τοῦ ψηφίσματος. 'Αλλ' ὁ σοβαρὸς καὶ μετρημένος πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κακοὺς κακῶς ἀπέπεμψε τοὺς θεσιθήρας καπήλους καὶ ἔσωσε τὸ Σωματεῖόν του ἀπὸ στίγμα, τὸ ὁποῖον θὰ τῷ ἔμενε ἀνεξάλειπτον.

Εὖγε εἰς τὸν «Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον 'Αθηνῶν»!

●●

ΤΟ ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

Κάποιος «κοινωνικὸς παράγων» ἔρριψε τὴν ἰδέαν τῆς ἱδρύσεως ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου ἐν Ποταμῷ. Ἡ συνάδελφος «Φωνὴ τῶν Κυθήρων» εἰς σχετικὸν σημειωμά της ἐπιτυχῶς λίαν σατυρίζει τὴν χιμαιρικὴν ἰδέαν, ἡ ὁποία ἂν δὲν ἐρρίφθη διὰ λόγους ἀντιδράσεως πρὸς τὸ ἐν τῇ Χώρᾳ λειτουργοῦν γυμνάσιον εἶναι ἀρκετὰ συμπαθής. Καὶ τὸ σοβαροφανὲς χιοῦμορ τῆς καλῆς συναδέλφου ἐπέτυχε θαυμάσια. Τόσον, ὥστε νὰ ὑπάρξουν ἀφελεῖς τινες, οἱ ὁποῖοι νὰ ἐκλάβουν ὡς σοβαρὰ τὰ γραφέντα.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΘΕΜΑ

Ἂς γράψω λοιπὸν τὸ χρονογράφημα. 'Αφοῦ εἶναι διαταγὴ τοῦ Διευθυντοῦ, τί νὰ γίνῃ; Πρέπει νὰ γραφῇ. Θέμα ὅμως; 'Εδῶ σὲ θέλω... Γιὰ τὸ λιμάνι... Ἄ! μάλιστα γιὰ τὸ λιμάνι, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν θὰ γίνῃ. Πῶς νὰ γίνῃ; 'Αφοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἕνα στὸ Καψάλι, ἕνα στὴν 'Αγία Πελαγία, ἕνα στὸ Λιμνιῶνα καὶ ἕνα στὴ Φυρὴ Ἄμμο, δὲν θὰ γίνῃ κανένα πουθενά. Ἐξ οὗ καὶ χρονογράφημα δὲν γίνεται. Ἄλλο θέμα λοιπόν. Νὰ γράψω

Ο ΕΦΗΒΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΛΑΚΗ ΠΟΥΡΗ

Δεν είναι πολύς καιρός πού ψαράδες έβγαλαν άπ' τή θάλασσα τού Μαραθώνος ένα χαλκούν άγαλμα καλής τέχνης. (Δέν έκαθαρίσθη άκόμη γιά νά τεθή εις τά κριτικά και περίεργα όμματα). Η άνεύρεσις τού άγάλματος τούτου έβωκεν άφορμήν να γεννηθούν συζητήσεις διά τόν Έφηβον τών Αντικυθήρων. Νόμισα και έγώ καθήκόν μου νά κάμω μιά πατριωτική έπίσκεψη στόν Έφηβον. Πολλές φορές είχα έπισκεφθή τό Αρχαιολογικόν Μουσείον· όμολογώ όμως ότι είχάμνα μέν τήν τέχνη τού άριστουργήματος άγάλματος άπ' τό βυθό. Δηλαδή άν έχη αρμονογγράφια. Άρχισαν τήν έρευνά τους. Μιά μέρα ένας δουτηχτής εύρέθη μπροστά σε σωρό άγαλμάτων μαρμαρίνων και χαλκών. Άπέσπασε ένα χέρι χαλκού άγάλματος και έγήκε στήν βάρκα. Ο καπετάνιος δέν πίστευε στα λόγια τού ναύτου του, γι' αύτό κατέβη και μόνος του. Η έκπληξίς του και αύτού δέν ήτο μικροτέρα.

Πλησίον λοιπόν τής θέσεως Πινακάκια,

θεο ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ θεο

Ο ΕΦΗΒΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

γήματος τών Αντικυθήρων, δέν έδωσα όμως καί μεγάλην προσοχήν ποτέ. Νομίζω ότι είμαι δικαιολογημένος, γιατί έρωτώ: Τί πρέπει νά πρωτοθαυμάσή κανείς μέσα στό Μουσείον αύτό; Νομίζετε δέ ότι είναι εύκολον νά πηδάτε τίς κορφές τών αιώνων καί νά σταθήτε σέ μιά κορφή πολλήν ώραν; Γι' αύτό καί έγώ έπεσκέφθηκα άποκλειστικώς αύτή τή φορά τόν Έφηβον τών Αντικυθήρων. Ήθελα νά τόν γνωρίσω καλά καί τόν έγνώρισα. Πρέπει νά τόν γνωρίσετε καί σείς.—Μία έξήγησις χρειάζεται εις αύτό τό σημείον.— Κάθε άνθρωπος έχει τό δικαίωμα νά είναι έρασιτέχνης είς ό,τι θέλει, άκόμη καί είς τήν αρχαιολογίαν. Είμαι λοιπόν καί έγώ έρασιτέχνης. Γιά νά μάθω τήν πραγματική ιστορία τού Εφήβου συνήντησα δυσκολίες. Εξεφύγνισα όλες τίς εφημερίδες καί τά περιοδικά τής εποχής τής εύρεσεώς του, καθώς καί όλα τά σχετικά συγγράμματα. Μίαν βαβυλωνίαν γνωμών, κρίσεων καί διηγήσεων συνήντησα.

Τήν άνοιξιν τού 1900 Συμαίοι σπογγαλιείς, έπιστρέφοντες άπό τήν Μπαρμπαριάν, ήναγκάσθησαν ύπό τής τρικυμίας νά προσορμισθούν είς Αντικύθηρα. Κατά τό διάστημα τής παραμονής των, άκούραστοι πάντοτε, ήθέλησαν νά δούν άν μπορούν κάτι είς άπόστασιν 25 μέτρων άπό τής άποτόμου άκτής καί είς βάθος 25—35 οργυιών, εύρίσκετο θησαυρός. Αίνιγμα γιά τούς Συμαίους. Εσημείωσαν τό μέρος αύτό καί έπλευσαν στήν πατρίδα τους γιά νά συμβουλευθούν τούς προκρίτους.

Σέ λίγο καιρό, φέροντες τήν χαλκήν χείρα παρουσιάσθησαν πρό τού άξιοτίμου συμπολίτου μας κ. Σπυρ. Στάη, ύπουργού τότε τής Παιδείας, καί έξέθεσαν είς αύτόν τά πάντα, ζητούντες τήν άδειαν τής ύπ' αύτών άνερευνήσεως τού μέρους που παρετήρησαν τόν σωρόν.

Παρ' όλην τήν δυσπιστίαν, ή οποία παρετηρήθη έκ μέρους τής τότε Κυβερνήσεως, ό κ. Στάης όχι μόνον εδέχθη τάς προτάσεις καί όρους τών Συμαίων, άλλά καί ύπεσχέθη μεγαλυτέραν άμοιβήν άναλόγως τής άξίας τών ευρημάτων.

Επελθούσης συμφωνίας μεταξύ ύπουργείου Παιδείας καί Συμαίων ήρχισαν αί έργασίαι τήν 24ην Νοεμβρίου 1900 ύπό τήν έποπτείαν τού έφόρου αρχαιοτήτων κ. Γ. Βυζαντινού. Τά σχετικά τών έργασιών δέν είναι άνάγκη νά τά γνωρίζωμεν.

Περί τά τέλη Δεκεμβρίου ιδίου έτους άνευρέθη τό κάλλιστον τών ευρημάτων είς 5 τεμάχια. Ήτο ό Έφηβος τών Αντικυθήρων, τό τελειότερον έκ τών σωζομένων παρ' ήμίν χαλκών αγαλμάτων.

Επηκολούθησεν ή μεταφορά του καί τοποθέτησις έν τώ Υπουργείω τής Παιδείας.

Άς άφήσωμεν νά διηγηθούν όλίγα άνθρωποι τής εποχής εκείνης.

Ο κ. Ι. Ν. Σβορώνος είς τό σύγγραμμά του «Θησαυρός τών Αντικυθήρων» λέγει (σελίς 4—5):

«Τό υπουργείον τής Παιδείας, ένώ έξετέθησαν ταύτα προσωρινώς είς κοινήν θέαν, μετεβλήθη είς προσκύνημα πάντων τών Αθηναίων, ήμεδαπών καί ξένων, ήσαν δέ αί ήμέραι έκείναι αί άρίστοι διά τόν θέλοντα νά ψυχολογήση έπί τής βαθυτάτης εντυπώσεως, ήν προξενούν είς πάντας τά έργα τής άκμής τής Ελληνικής Τέχνης, ιδίως δέ έπί τού Ελληνικού λαού τού θεωρούντος δικαίως τά τοιαύτα έργα, ώς τά πολυτιμότατα τών κειμηλίων τής προγονικής αύτού δόξης.

»Τό χαρμόσυνον γεγονός έτηλεγραφήθη πανταχού τής γής, οί δέ αρχαιολόγοι ήρξαντο μελετώντες καί πρός αλλήλους έκτοτε μέχρι τού νύν σφοδρώς έρίζοντες περί τής εποχής τού ναυαγίου τής προελεύσεως, καλλιτεχνικής άξίας, ονομασίας τών αγαλμάτων κλπ. Αμέσως δέ τότε ό γενικός έφορος τών αρχαιοτήτων, συγκεντρών τάς γνώμας πολλών τών έν Αθήναις αρχαιολόγων, τών επισκεπτομένων τά ευρήματα, άπέστειλε πολλάκις αναθημοσιευθείσαν ανακοίνωσιν πρός τήν Ακαδημίαν τών Παρισίων... ής περίληψιν, χάριν τών Ελλήνων, παρέσχε καί διά τών Ελληνικών εφημερίδων, καθ' ήν «τό μέγα καί σώον χαλκούν άγαλμα παριστά πιθανώτατα τόν Ερμήν, είναι δέ έργον θαυμάσιον τής ύψίστης άκμής τής Τέχνης. Ό,τι είναι ό Ερμής τού Πραξιτέλους έν μαρμάρω, τούτο είναι τό έν λόγω άγαλμα έν χαλκώ. Είναι δέ έργον τής Δ. π. Χ. εκατονταετηρίδος, ήτοι τής εποχής τού Πραξιτέλους καί Λυσίππου...»

(Ακολουθεί)

γιά τό Γυμνάσιο... Αλλά έρανος γιά τέτοια δουλειά νά επιτύχη δύσκολον. Νά ήτανε γιά στασίδια σέ καμμιάν εκκλησιά, μάλιστα. Θά πάη κανείς νά άκουμπήση καμμιάν Κυριακή νά ξεκουραστή... Χαλάλι λοιπόν, άν πληρώση. Αλλά νά δώση λεφτά γιά τούς σιφούνους!... Δέν γίνεται λοιπόν ούτε γιά τό Γυμνάσιο χρονογράφημα. Θέμα κατάλληλο ίσως θά ήτανε ό πνιγμός τού Μανάκου. Αλλ' αύτό εξηντλήθη. Τσιριγώτης δέν έμεινε νά μή τόν εσχολίασε. Οί συμμαθηταί του τόν προσεφώνησαν, ή «Κυθηραϊκή» τόν ιστόρησε, ή γνωστή εφημερίδα ηδολέσχησε καί εβωμολόχησε, ό άγαπητός μας γιατρός εφιλοσόφησε καί έτσι ούτε άπό αύτόν βρίσκομε θέμα. Επομένως στό άλλο φύλλο.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Ποιός έρριξε τήν ιδέα νά γίνη τό λιμάνι στή Φυρή Άμμο;

— Κάποιος πού έφύρανε τό μυαλό του καί γυρεύει νά οικοδομήση έπί τής άμμου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Αί επιφυλάξεις, τάς οποίας διετύπωσε τελευταίως ή «Κυθηραϊκή» ώς πρός τό βάσιμον τών αναγγελλομένων πληροφοριών περί επιπεύσεως τών εκλογών και μάλιστα υπό τό πλειοψηφικόν σύστημα, ενισχύονται εξ αύτών τών πραγμάτων.

Παρά τήν τυμπανοκρουσίαν, ήτις εξ όλων τών σημείων ήρχισε περί «συμφιλιώσεως» και περί διαλύσεως τής Συνελεύσεως και ενεργείας τών εκλογών, παρά τήν πρόθυμον σπουδήν ολίγων τινών πολιτευομένων, όπως συνεννοηθώσι μέ τήν Κυβέρνησιν παρά τάς επαγγελίας και τάς ευκόλους υποσχέσεις περί ταχείας επανόδου εις τήν εσωτερικήν ομαλότητα, οί αποτελούντες τό κυβερνητικόν συγκρότημα διά τελευταίων ανακοινώσεων αύτών εδείξαν ότι αί πραγματικαί των διαθέσεις είναι πολύ διάφοροι και ή κατάστασις ουδόλως μετεβλήθη, αλλά συνεχίζεται ή ιδία τακτική και αί ίδιαι μέθοδοι τών προκατόχων Κυβερνήσεων, αίτινες παρατείνουν τήν ανωμαλίαν και εμποδίζουν την χώραν να βαδίση πρός τήν ηρεμίαν και τήν γαλήνην.

Τόσον ό κ. Πρωθυπουργός όσον και ό υπουργός τών Εξωτερικών εδήλωσαν ότι ουδεμίαν πρόταση περί «συμφιλιώσεως» εκαμαν, αλλ' ότι τινές τών εξωκοινοβουλευτικών τούς επεσκέφθησαν μέ τάσεις τοιαύτας και ότι ή Κυβέρνησις δέν αφίσταται τών όρων τού ψηφίσματος τής Συνελεύσεως, ώστε νά είναι αδικαιολόγητος ή κατ' αύτής αντίδρασις τής «Δημ. Ενώσεως» και τών λοιπών εξωκοινοβουλευτικών.

Αλλά παρά τάς πρώτας δηλώσεις τού κ. Πρωθυπουργού έρχονται και νεώτεραι, αί οποίαι πιστοποιούν ότι ή Κυβέρνησις προσεκολλήθη εις τό ψήφισμα τής 1ης Ιουλίου. Ο κ. Πάγκαλος μεταξύ άλλων είπε και τά εξής:

«Η Κυβέρνησις θά χωρήση μετά πίστεως εις τήν εκτέλεσιν τού προγράμματός της, εις τό έργον τής εσωτερικής ειρήνης και αναδημιουργίας, εις τό έργον τής εξωτερικής ειρήνης, τής οποίας έχομεν απολύτων ανάγκην διά νά συνέλθωμεν. Θά ρθάσωμεν τό ταχύτερον εις τάς εκλογάς, ενεργούντες τάς μέν δημοτικάς εντός τού Οκτωβρίου, καταβάλλοντες δέ εξ άλλου πάσαν προσπάθειαν όπως αί βουλευτικαί εκλογαί ενεργηθούν εντός τού χρονικού ορίου, τό οποίον τάσσει τό ψήφισμα, ήτοι μέχρι τής ανοίξεως.

»Τόν Οκτώβριον θά προσέλθωμεν εις τήν Εθνοσυνέλευσιν, περί τής οποίας φρονώ ότι ώς αντιπολιτευομενος διεκήρυξα, ότι περιέχει παμπολλά αγαθά στοιχεία και ότι, εάν δέν έρθασεν εις τό τέρμα τού έργου της, ή εύθύνη βαρύνει τούς αρχηγούς τών κομμάτων κ. κ. Μιχαλακοπούλου και Καραντζή, οίτινες και τό κύρος και την δύναμιν είχον προς τούτο. Περί τών διαθέσεων τής Συνελεύσεως δέν δύναται να υπάρξη καμμία αμφιβολία. Η τελευταία ψηφοφορία απορρέει άπό τήν πραγματικήν επιθυμίαν τών αντιπροσώπων τού λαού, όπως ευρίσκωνται εν αρμονία πρός τα λαϊκόν φρόνημα. Διά τόν λόγον τούτον ή Κυβέρνησις τόν Οκτώβριον θά τύχη πλειοψηφίας άκόμη μεγαλυτέρας.

Εκ τών δηλώσεων τούτων τού κ. Πρωθυπουργού καταφαίνεται ότι ή άμεσος διάλυσις τής Συνελεύσεως δέν πραγματοποιείται ούδέ επισπεύδεται ή ενέργεια τών εκλογών.

Αντιθέτως ετοιμάζονται αί δημοτικαί εκλογαί κατά τόν Οκτώβριον και μελετάται ή αναθέωσις τής Δ' Συνελεύσεως και ή συνέχισις τής αμαρτωλής δράσεως αύτής, ανευ προσφυγής εις τόν λαόν, μόνου κυρίαρχου νά αποφασίση περί τού πώς θέλει νά κυβερνηθή. Ούτω πιστοποιείται ότι ή Κυβέρνησις δέν είναι ίσως απολύτως κυρία τής καταστάσεως, ίνα προβή εις λήψιν αποφάσεων διά τήν εσωτερικήν ομαλότητα.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

Η φυσιολογική ύψωσις τών τιμών τών ξένων συναλλαγμάτων. Φυσιολογική, καθόσον διατρέχομεν την περίοδον καθ' ήν το εμπόριον προβαίνει εις τάς παραγγελίας του, επίσης δέ καθόσον, παρά την αναμενομένην νομισποίησιν τής πολιτικής καταστάσεως, ήδη ύφίσταται μία ανησυχαστική αβεβαιότης, προεκάλεσεν, ώς συνήθως, σπασμωδικάς ενεργείας τής Κυβερνήσεως, ήτις διέταξε τόν έλεγχον πρός εξακρίβωσιν τής τηρήσεως τού ισχύοντος νόμου και τών πράξεων επί συναλλάγματος. Το μέτρον τούτο ώς μοναδικόν αποτέλεσμα έσχε την έντασιν τής σταθερότητος τών τιμών τού συναλλάγματος.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Λίρα Αγγλίας 307, 315—318.
Δολλάριον 62—68.
Φράγκον 2.90—3.50.

ΡΕΓΚΡΤΕΡ

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ 1925Α

Εις τό υπ' αριθ. 191 φύλλον τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως (σελ. 17—21) παράρτημα 3ης Αυγούστου 1925 εδημοσιεύθησαν τά ονόματα τών εργατών θαλάσσης τής κλάσεως 25 α, οί οποίοι καλούνται πρός κατάταξιν εις τό Κεντρικόν Προγυμναστήριον Πόρου την 1ην Οκτωβρίου.

Ενομίσαμεν υποχρέωσίν μας νά σημειώσωμεν τά ονόματα τών υπαγομένων εις την άνω κλάσιν συμπατριωτών μας.

1ον. Εκ τής κοινότητος Κυθήρων: Σπυρίδων Διονυσ. Μεγαλοοικονόμος και Βασίλειος Στεφ. Κοζάκης.

2ον. Κοινότητος Φρατσίων: Μιχαήλ Χαραλ. Μασσέλος.

3ον. Κοινότητος Μυλοποτάμου: Θεόδωρος Αντων. Κονόμος.

4ον. Κοινότητος Βιαραδίκων: Σπ. Δημ. Καστρήσιος.

5ον. Κοινότητος Αρωνιαδίκων Εμ. Δημ. Μηνούκος.

6ον. Κοινότητος Λογοθετιανίκων: Νικόλαος Γεωργ. Κομνηνός.

7ον. Κοινότητος Καραβά: Γεώργ. Χ. Γεωργάς και Διον. Δημ. Διακόπουλος.

8ον Κοινότητος Αντικυθήρων: Οί κάτωθι κατά σειράν: Διονύσιος Ιωάν. Αλεβιζάκης, Νικόλ. Γρηγ. Αλοΐζος, Γεώργιος Διον. Γαλατάκης, Διονύσ. Γεωργ. Γαλατάκης, Πέτρος Ιωάννης Γαλιάτσης και Γεώργιος Μύρωνος Κατσανέβας.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΗΧΩ

Αφίξεις

Πρό μηνός άφίκετο άπό την ξένην ό άπό πολλά έτη άποδημών κ. Π. Α. Μαυρομμάτης. Προσέτι διά τού καταπλεύσαντος πρό ημερών είς Πειραιά υπερωκεανείου «Βύρων» άφίκοντο έκ Ν. Υόρκης οί συμπολίται μας Ανδρ. Γ. Τραβασάρος Λιβάδι, Γεώργ. Κασιμάτης Αλεξανδράδες, Θεόδωρος Μαρσέλος και Θεόδ. Βουτσάς Καρβουνάδες, Κωνστ. Βεζύρης Κεραμουτό και Θεόδ. Σίμος άπό τό Κουσουνάρη.

Γάμοι

Εκλεκτή μερίς τού Κυθηραϊκού κοινού Αθηνών—Πειραιώς έρανε την 11ην Ιουλίου είς τό Περιγιάλη τής Κορινθίας μίαν συμπαθεστάτην ένωσιν, τούς γάμους τού φίλου μας κ. Παύλου Μαγουλά μετά τής δεσποινίδος Μαγδαληνής Δημ. Ποτήρη. Η «Κυθηραϊκή» συγχαίρει τούς ευτυχείς συγγενείς και συνοδεύει μέ εύχάς τό ζεύγος τών νεονύμφων.

Βαπτίσεις

Είς τό χωρίον Αλεξανδράδες ό κ. Σπυ. Κασιμάτης ανεδέξατο έκ τής Ιεράς Κολυμβήθρας τό θυγάτριον τού κ. Μηνά Κεντρωτή όνομάσας αύτώ Είρήνην.

Νά τοής ζήση. Κ. Ι.

Θάνατοι

Απεβίωσε πρό εικοσαημέρου τό θυγάτριον τού έν Σπάρτη Δημαρχοΰντος κ. Σπ. Κοντολέοντος όνόματι Πιπάτσα. Η «Κυθηραϊκή» εύχεται την έξ ύψους παραμυθίαν.

— Την 21ην τρέχοντος άπεβίωσεν έν Αθήναις ή θυγάτηρ τού συμπολίτου μας κ. Παν. Κασιμάτη.

Συλλυπητήρια. Β. Π.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Εσωτερικοῦ ἐτησία . . . . . Δρ. 50
Ἀμερικῆς . . . . . Δολλάρια 4
Αὐστραλίας . . . . . Λίρας Ἀγ. 1
Αἰγύπτου . . . . . Γ. Δ. 50

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Ἀνώνυμοι εἰσιτόλαι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς ἀπὸ τοῦδε διὰ νὰ εἶναι ἔγκυρος, δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος.

Διευθυν ὴς καὶ Ἀρχισυντάκτης :
Ι. Γ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ

ΨΙΛΑ-ΨΗΛΑ

— Ἐξακολουθεῖ ζωηρὰ ἡ κίνησις στὰ Καψάλια, στὰ Ντερμπεντέρια, στα Λειβάδια, στὰ χωριά.

— Εἶναι τόσον μακρυὰ τὸ Τσιρίγο ἀπὸ τὴν Σαντορίνη, ὥστε δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ φοβηθοῦν οἱ παραθερίζοντες μήπως τοὺς φθάσῃ ἡ λάβα καὶ σκορπίσουν.

— Κεφαλάδες καὶ κοῦκκοι ἐφάνησαν ἀρκετοί. Τσαλαπετεινοὶ ἐπίσης. Καὶ ἀναμένουν οἱ κυνηγοὶ μὲ ἀγωνίαν τὴν ἔναρξιν τῆς περιόδου καὶ τὸ πέρασμα τῶν πρώτων πουλιῶν.

— Παιδιὰ τοῦ Γυμνασίου δώσανε θεατρικὰς παραστάσεις μὲ ἀρκετὴν ἐπιτυχίαν στὸν Ἅγιο Νικόλα τῶν Βατίκων.

— Καὶ οἱ καλοὶ Βατικιῶτες παρηκολούθησαν καὶ τὰς εἰς τὸ θέατρον προόδους τῶν παιδιῶν των.

— Παίξανε τὸν «Ἀγαθόπουλο» τοῦ Μολιέρου καὶ τὸ «Πατρικὸ σπίτι» τοῦ Στεφ. Δάφνη. Τεχνικοὶ λόγοι δὲν τοὺς ἐπέτρεψαν νὰ δώσουν τὶς ἴδιες παραστάσεις καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Νεάπολιν.

— Ἀρχηγοὶ τοῦ θιάσου εἶναι οἱ Δημ. Χ. Κασιμάτης ἐκ Ποταμοῦ, πρωταγωνιστής, μεταχληθεὶς ἐπίτηδες καὶ Γιάννης Μιχαλέττος ἐξ Ἁγίου Νικολάου.

— Ἐκ τούτων ὁ πρῶτος ὠργάνωσεν ὁμοίαν παράστασιν καὶ εἰς τὴν γενέτειραν πόλιν—τὸν Ποταμὸν—μὲ ἀρκετὴν ἐπιτυχίαν καὶ μὲ εἴσοδον δωρεάν.

— Ὁ κ. πληρεξούσιος τῆς Νήσου ταξειδεύων πρὸ ἡμερῶν ἐξ Ἁγίας Πελαγίας διῆλθε τὸ πλεῖστον τῆς σεληνοφωτίστου νυκτὸς ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ πλοίου ρεμβάζων καὶ παίζων μαντολῖνον, εἰς τὸ ὁποῖον τοῦ ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ σημειώσῃ ἀρκετὰς προόδους κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὡς πληρεξουσίου ὑπηρεσίας του, ἡ ὁποία τόσον ὀλίγον, ὡς γνωστόν, καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς συναδέλφους του ἀπασχολεῖ.

— Καὶ συνήχθησαν κάτωθι καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἄφθονοι οἱ καρχαρίαι καὶ οἱ δελφῖνες διὰ ν' ἀπολαύσουν τοῦ ἄσματος τοῦ νέου Ἀρίονος.

— Πλὴν—φεῦ!—ἡ ἱστορία τοῦ θρυλικοῦ κιθαρῳδοῦ τῆς ἀρχαιότητος δὲν ἐπανελήφθη πλήρης. Ὁ κ. πληρεξούσιος δὲν ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν.

— Συγκέντρωσις μεγάλη κατὰ τὴν πανήγυριν τῆς 15ης Αὐγούστου εἰς τὰ Μερτίδια.

— Ἡ νέα Ἐπιτροπὴ δραστηρίως ἐργασθεῖσα κατώρθωσε νὰ τηρηθῇ πλήρης τάξις καὶ νὰ μείνουν πάντες εὐχαριστημένοι.

— Μόνον κάποιος δημοδιδάσκαλος, ὑπηρετήσας πολλὰ ἔτη εἰς τὸν στρατόν, ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπήν... σουμιὲ κρεββάτι.

— Καὶ μὴ ἐξευρεθέντος τοῦ σουμιὲ διενυπέρευσεν εἰς τὸ ὕπαιθρον παρὰ τοὺς κύκλους τῶν χορευτῶν, μαγεμένος ἀπὸ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τὰ πλάνα ἄσματα τῶν ὡραίων χορευτριῶν.

— Τοιουτοτρόπως ἱκανοποιήθη πλήρως καὶ ἐφιλοτιμήθη ἡ Ἐπιτροπή, ποὺ δὲν ἐπρομηθεύθη ἀρκετὰ σουμιὲ κρεββάτια διὰ νὰ ἀναπαυθῇ καὶ τὸ ἁπαλὸν σῶμα τοῦ κ. διδασκάλου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Καὶ αὐθις διατυποῦται θερμὴ ἡ παράκλησις τῆς Διευθύνσεως πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους ἀναγνώστας μας, ὅπως εὐαρεστηθοῦν καὶ μᾶς ἐμβάσουν πρὸς τὴν Διεύθυνσιν ταχυδρομικῶς τὴν συνδρομήν των, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ συνδρομαὶ ἀποτελοῦν τὸν μοναδικὸν πόρον φ' οὗ στηρίζεται ἡ «Κυθηραϊκή».

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΟΥΣ

Ἐν Κυθήροις 10 Αὐγούστου 1925.

Ἡ παροῦσα γενεὰ τῶν Ἑλλήνων ἀναπαυομένη ἤδη κατόπιν τόσων θριαμβικῶν καὶ τόσων περιπετειῶν, ἐνῶ προωρίσθη νὰ ἐκπληρώσῃ ὑψίστην προσταγήν, ἐν νὰ ἐπιτελέσῃ ὑπεροχον ἔργον : Νὰ παραδώσῃ τὴν διαδόχον γενεὰν ἀνωτέραν της. Ὑποχρεοῦσις ἱερὰ ἀπέναντι τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ, καθήκον ἀπαράβατον ἀπέναντι τοῦ Ἕλληνος. Πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τούτου μετὰ θέρμης χωρὶς ὅρια ἱδρύει σχολεῖα καὶ ἀνεγείρει μέγαρα πρὸς στέγασίν των. Ἐκεῖ μέσα σφυρηλατεῖ τοὺς χαρακτῆρας τῶν Ἑλλήνων τῆς αὔριον, ἐμφυσᾷ τὴν πνοὴν τοῦ νεοελληνικοῦ της πολιτισμοῦ, μεταδίδει τὸ ἱερὸν πῦρ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Θρησκείαν, πρὸς τὴν Πατρίδα, πρὸς τὴν Οἰκογένειαν, τὸ πῦρ τὸ ὁποῖον ἐλέρμανε γενεὰς γενεῶν διὰ νὰ ἐπιτελέσουν ὅσα ὑπερφυῆ ἔργα λαμπρύνουν τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας μας. Ἐκεῖ μέσα γνωρίζει εἰς τοὺς αἰῶνιους Ἕλληνας τὰ ὅσα ἐλαττώματα μᾶς ἔβλαψαν καὶ μᾶς ὤθησαν πλησιάσις εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ, διὰ νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ ὅλα αὐτά, τοὺς ἀναβαπτίσῃ μέσα εἰς μίαν νέαν κολυμβήθραν ἀναγεννήσεως καὶ τοὺς προσφέρῃ αὔριον εἰς τὴν Πατρίδα Ἕλληνας ἰδεώδεις.

Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία ἴδρυσε πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν πλήρες Γυμνάσιον καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μας πατρίδα, εἰς τὸ ἀγαπητό μας νησί, εἰς τὰ Κύθηρα. Ἀλλὰ τὸ Γυμνάσιον αὐτὸ στεγαζόμενον εἰς ἀκατάλληλον οἴκημα δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ πλήρως τὸν ὑψηλὸν του προορισμόν, δὲν δύναται νὰ χαρίσῃ τὴν πρωτίστην εἰς τοὺς τροφίμους του τροφήν, τὸν καθαρὸν ἀέρα. Καὶ ἡ ἀνάπτυξις ἡ πνευματική, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ συμβαδίζῃ μὲ τὴν σωματικὴν τοιαύτην. Μέσα εἰς ἕνα στῆθος μεγάλο, ποὺ τὸ ἔχει εὐρύνει ὁ ἀὴρ ὁ καθαρὸς τοῦ Νησιοῦ, θὰ δυνηθῇ νὰ χωρέσῃ καὶ νὰ λειτουργήσῃ αὔριον μία καρδιὰ μεγάλη, ὅπως τὴν θέλομεν καὶ ὅπως τὴν ὀνειρευόμεθα.

Ἀλλὰ τὸ μέγαρον, ποὺ θὰ στεγασθῇ τὸ Γυμνάσιον, τὸ Κράτος τῶν Ἑλλήνων δὲν ἔχει τὴν οἰκονομικὴν δύναμιν νὰ μᾶς τὸ ἀνεγείρῃ. Προβάλλεται λοιπὸν ἡ ὑποχρέωσις νὰ κάμωμεν ὅ,τι ἔκαμαν εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος : Νὰ τὸ ἀνεγείρωμεν ἡμεῖς κοινῷ ἐράνῳ τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συγκροτηθέντες εἰς Ἐπιτροπήν, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 60900 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, ἀπευθύνομεν τὴν παροῦσαν ἔκκλησιν, βέβαιοι ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑστερήσουν οἱ Κυθήριοι τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἀλλὰ πρόθυμος καὶ γενναῖος συνεισφέροντες τὸν ὀβολόν των οἱ ἀνεγείρουσιν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Νήσου των τὸ μέγαρον τοῦ Γυμνασίου των ἀντάξιον τοῦ Κυθηραϊκοῦ ὀνόματος.

Τὸ μέγαρον τοῦτο ἡ ἀπαιτήσῃ δαπάνην κ.λ.π. δραχμῶν ἔναντι τῶν ἐξαρτημάτων του ἐργαστηρίου, σκηνευτηρίου, βιβλιοθήκης μετ' ἀναγνωστηρίου, μουσείου, λουτρῶν, κήπου κτλ. Τὸ ποσὸν τοῦτο πεπεισμένοι ὅτι ταχέως θὰ σωρευθῇ ἡ μεγάλη ψυχὴ τῶν Κυθηρίων φιλοπατρίδων καὶ μὲ τὴν ἑλληνικὴν αὐτῶν χαρὰν εἰσπραχθῇ εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς ὅσον τάχος, ἀποστέλλομεν ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης ἀπαστείλουσι τὴν εἰσφοράν των διὰ τὸ ἐν λόγῳ μέγα κυθηραϊκὸν ἔργον. Καὶ ἀπευθύνομεν πρὸς πάντας τοὺς Κυθηρίους τὰς ἐγκαρδίους εὐχάς μας καὶ τοὺς ἀδελφικούς μας χαιρετισμούς.

Ἡ Ἐπιτροπή :

Ὁ Πρόεδρος
† Ὁ Κύθηρων ΧΡΥΣΟΘΕΟΣ
Ὁ Ταμίας
ΜΟΝ. Γ. ΚΑΛΟΥΤΣΗΣ
Διευθυντὴς τοῦ ἐν Κυθήροις Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος
Ὁ Γραμματεὺς
ΣΠ. ΕΜ. ΣΤΑΘΗΣ
Καθηγητὴς ἐν τῷ Γυμνασίῳ Κυθήρων.

Τὰ Μέλη.

Γ. Δ. Μανδίλαρος Γυμνασιάρχης Κυθήρων, Γ. Β. Καλάμος Διευθυντὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου Κυθήρων, Ἰω. Δ. Κασιμάτης, Καθηγητὴς ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Σχολείῳ Κυθήρων. Στέφ. Ν. Νικηφοράκος Ἰατρός. Νικ. Ι. Φωτεινὸς Ἰατρός. Γαβριὴλ Γ. Χαρος Ἐργοστασιάρχης. Μέρκος Θ. Πετρόχειλος κτηματίας. Κοσμᾶς Φριλίγκος Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἀρωνιαδίκων.

×××

ΣΗΜ.—Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ ἐμβάσματα ἀπευθυντέα τῷ Σ. Μητροπολίτῃ κ. Δωροθέῳ, Προέδρῳ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ τῷ κ. Διον. Καλούτσῃ, Ταμίᾳ αὐτῆς.

Πρὸς τοὺς ἀποστέλλοντας τὴν εἰσφορὰν των χορηγεῖται σχετικὴ ἀπόδειξις. Πανηγυρικὸν τεῦχος, ἐκδοθησόμενον ἅμα τῇ περατώσει τοῦ ἔργου, θ' ἀναγράψῃ τὰς παρ' ἑνὸς ἑκάστου προσενεχθείσας εἰσφοράς.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΝΕΣ

Καλοκαιρνές ! Ὄνομα καὶ χάρη. Τόνομα βέβαια βγῆκε ἀπ' τὴ χάρη. Ποιὸς δὲν ξέρει τὸ χαριτωμένο αὐτὸ χωριουδάκι μὲ τὰ ὡραῖα ἀνοιχτόχρωμα σπίτια του, τὴν ἐκκλησούλα του στὴ μέση, τὴν ἱστορικὴ μάλιστα γιὰ τὸν φόνο τῶν δεκάξι, ἐκκλησιά, τὸν ὁλάνοιχτο ὁρίζοντά του, τὴν ρεματιά του μὲ τὰ περιβόλια του καὶ τὰ ὄμορφα κρύα νερά του ; Πραγματικῶς χωριὸ καλοκαιρνό. Γιὰ χειμαδιὸ βέβαια δὲν εἶναι κατάλληλο γιατὶ τὸ πιάνουν ὅλοι οἱ καιροί, ἀλλὰ γιὰ καλοκαιριὰ ἴσως ἴσως εἶναι τὸ πρῶτο στὸ νησί μας.

Τόνομά του φαίνεται ὅτι βγῆκε ὄχι μόνον ἔξω ἀπ' τὸ νησί, ἀλλὰ πέρασε καὶ τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος, γι' αὐτὸ ἐφέτος πολλοὶ Ἀλεξανδρινοὶ τὸ ἐπεσκέφθησαν. Ἡ ἐπίσκεψις αὐτὴ φυσικὰ δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ δώσῃ μιὰν ἰδιαίτερη εἰκόνα στὸ χωριὸ ἐφέτος. Πρῶτοι πρῶτοι ἀπ' τὴν Ἀλεξάνδρεια εἶναι ἡ κυρία Φωτεινὴ Μανωλᾶ μετὰ τῆς θυγατρός της Καλλιρόης, ὁ κ. Ι. Κασιμάτης μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ κ. Ἰαμιανὸς μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῆς θυγατρός του Μίνας καὶ ἄλλοι. Αἱ δεσποινίδες Καλλιρόη καὶ Μίνα γεννημένες κάτω ἀπὸ οὐρανὸ σχεδὸν ὅμοιο μὲ τὸν δικό μας δὲν μποροῦσαν παρὰ νὰ ἔχουν καὶ αὐτὲς καρδιὰ ὅμοια μὲ τὶς Καλοκαιρινοπούλες. Ἐνωθήκανε λοιπὸν μὲ τὶς συγγενεῖς τους Ἀρετούλα, Σοφία, καὶ Μαρίκα Ἰάντζη καὶ μὲ τὶς ἄλλες τοῦ χωριοῦ καὶ ἔτσι οἱ Καλοκαιρνὲς ζοῦνε διαρκῶς μέσα σὲ τραγούδια καὶ χορούς. Τὰ ἀπογεύματα γίνονται περίπατοι στὰ περιβόλια. Παιχνίδια στοὺς τράφους καὶ στὰ λουλούδια, δρόσισμα μὲ τὸ κρύο νερὸ τῆς Κεντιένας καὶ τραγουδοῦδι κάτω ἀπ' τὴν ἀθάνατη καρυδιά. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀληθινὸς παράδεισος ; Πόσο νοσταλγῶ αὐτὴ τὴ στιγμὴ νὰ μποροῦσα νὰ πέρναγα καὶ ἐγὼ ἕνα ἀπόγεμα στὸν Παρόδεισον αὐτόν. Ἔχω πληροφορίας ὅτι τὸ ὄμορφο χωριό, ἀλλὰ καὶ ἡ καλὴ καρδιὰ τῶν κατοίκων του ἔτσον δεσμεύσει τοὺς ἐπισκέπτας Ἀλεξανδρινούς καὶ ἔτσι θὰ τοὺς ἔχουν κάθε χρόνο καλοκαιρνὸ στόλισμα τοῦ χωριοῦ των.

Α Π

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΙΕΡΕΩΣ

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 15ης Αὐγούστου ὁ Σ. Μητροπολίτης κ. Δωρόθεος ἐχειροτόνησεν εἰς τὰ Μυρτίδια ἱερέα τὸν σεμνὸν τὸ ἦθος διάκονον κ. Γεώργιον Κασιμάτην, τὸν ὁποῖον καὶ ἐγκαρδίως συγχαίρει ἡ «Κυθηραϊκή».

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΑΙΤΗΣΙΣ

ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΚΑΡΑΒΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Περὶ
«μεταθέσεως τοῦ δημοδιδασκάλου Παναγιώτου Δημητρίου Διακοπούλου εἰς τὸ χωρίον μας Καραβᾶ»

Ἐν Καραβᾷ (Κυθήρων) 20 Ἰουνίου 1925

Πρὸς
τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργεῖον

«Διὰ τοῦ κ. Πληρεξουσίου Κυθήρων Παναγιώτου Κ. Τσιτσίλια)

Εἰς Ἀθήνας

Κύριε Ὑπουργέ,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρωμεν ὑμῖν, εὐσεβάστως, ὅτι ἐν τῷ χωρίῳ μας ὑπηρετεῖ ἀπὸ ὀκταετίας ὁ δημοδιδάσκαλος Ἰωάννης Σεμιτέκολος, ὅστις ναὶ μὲν εἶναι ἐπιμελὴς εἰς τὸ καθῆκόν του, ἀλλὰ λόγῳ τῆς πολυχρονίου ὑπηρεσίας του ἐνταῦθα ἔχει παραγνωρισθῇ εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς μαθητὰς διὰ τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῶν συμπεριφοράν. Ἐκτὸς τούτου ὁ εἰρημένος δημοδιδάσκαλος ἐπανειλημμένως προσκληθεὶς νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς Κοινότητός μας, ἠρνήθη νὰ πράξῃ τοῦτο, ὥστε συνετέλεσεν, ἵνα τελείως παραμεληθῇ ἡ ὑπηρεσία τῆς Κοινότητός μας καὶ νὰ παραιτοῦνται διὰ τὸν λόγον τοῦτον οἱ ἑκάστοτε Κοινοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τηλεφώνου ἠναγκάσθη νὰ ἐξακολουθῇ ὁ ἐν λόγῳ δημοδιδάσκαλος.

Ἐπειδὴ ὁ ὑπηρετῶν εἰς Βιαράδικα Κυθήρων δημοδιδάσκαλος Παναγιώτης Δ. Διακόπουλος κατάγεται ἐκ τοῦ χωρίου μας Καραβᾶ, καὶ ὑπηρετῶν ἐπὶ δεκατετραετοῦς συνόλου διδασκαλικῆς ὑπηρεσίας του ἐν Πελοποννήσῳ, Θεσσαλίᾳ καὶ τὰ τελευταῖα ἐννέα ἔτη εἰς Βιαράδικα, τετράωρον ἀπέχοντα τοῦ χωρίου μας Καραβᾶ, τόπον τῆς γεννήσεώς του.

Ἐπειδὴ ὁ ἀνωτέρω συγχωριός μας δημοδιδάσκαλος Παναγιώτης Δ. Διακόπουλος, ὑπηρετῶν ἐπὶ τόσα ἔτη μακρὰν τοῦ χωρίου μας, δυσπραγεῖ, ὑποφέρει, πτωχὸς καὶ ἔγγαμος ὤν, μὴ δυνάμενος διὰ μόνου τοῦ μισθοῦ του νὰ ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰς πολλαπλᾶς οἰκογενειακάς του ἀνάγκας.

Ἐπειδὴ οὗτος εἶναι πρόθυμος καὶ κατάλληλος νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τὴν Κοινότητά μας καὶ ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ οὗτος ἐπὶ ἔτη τινὰ εἰς τὸ χωρίον μας, λόγῳ τοῦ θανάτου τοῦ τέως δημοδιδασκάλου πατρός του, ὅστις ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν προσήνεγκε μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων μας, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐνεργήσητε ἀμοιβαίαν μετάθεσιν, ἥτις καὶ τὴν Κοινότητα θὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ τὸν μετατεθησόμενον δημοδιδάσκαλον Ἰωάννην Σεμιτέκολον θὰ εὐεργετήσῃ, διότι τὰ Βαράδικα, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ μετατεθῇ, ἀπέχουσι περὶ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἐκ τοῦ χωρίου του Λιβιδίου.

Εὐπειθέστατοι
Οἱ αἰτοῦντες κάτοικοι τῆς Κοινότητος Καραβᾶ (Κυθήρων)

Εὐάγ. Ἐμ. Βερνάρδος, Δημ. Νικ. Μέντης, Παν. Δημ. Διακόπουλος ἢ Λάγιας, Παν. Μηνᾶ Διακόπουλος ἢ Ξυλάρας, Παν. Κ. Λιάρος ἢ Κανέλλος, Παν. Ν. Διακόπουλος ἢ Ἀθώτηρος, Χαρ. Ν. Ἀρώνης, Παν. Ἰωάννου ἱερέως Γεωργᾶς, Θεόδ. Ἰω. Ζαντιώτης, Μην. Α. Γεωργᾶς, Κοσμᾶς Γ. Ζαντιώτης, Χαρ. Β. Κρίθαρης, Γ. Ν. Ψάνης, Π. Ν. Βερνάρδος, Δ. Ι. Ζαντιώτης, Π. Θ. Σουρῆς, Ἀντ. Ι. Ζαντιώτης, Παν. Θ. Ζαντιώτης, Γ. Σ. Βερνάρδος, Ἐμ. Π. Ζαντιώτης, Γ. Χ. Γεωργᾶς, Γ. Π. Ζαντιώτης, Ἀντ. Π. Σουρῆς, Δ. Α. Βερνάρδος, Ἀναστ. Κανέλλης, Ἀναστ. Πατρίκιος, Δ. Ν. Μεγαλοκονόμος, Α. Μ. Τζωρτζόπουλος, Π. Φάρος, Θ. Δράκος, Θ. Ν. Κρίθαρης, Δ. Θ. Κρίθαρης, Εὐάγ. Ν. Ἀρώνης, Ἀνστ. Π. Κρίθαρης, Π. Γ. Κρίθαρης, Σ. Δ. Διακόπουλος, Χ. Ι. Δηλαβέρης, Π. Θ. Φζωρτζόπουλος, Κ. Γ. Βαγγῆς, Γ. Θ. Τζωρτζόπουλος, Α. Α. Λεβαντῆς, Μ. Δ. Κρίθαρης, Θ. Κορωναῖος Χ. Θ. Τζωρτζόπουλος, Γ. Δ. Τζωρτζόπουλος, Χ. Ε. Κρίθαρης, Χ. Ι. Κρίθαρης, Ι. Δ. Διακόπουλος, Γ. Α. Φραντζεσκάκης, Α. Γ. Διακόπουλος, Γ. Π. Γεωργᾶς, Π. Δ. Σουρῆς, Γ. Π. Σουρῆς, Ι. Α. Γεωργᾶς, Π. Μ. Σουρῆς, Χ. Π. Κορωναῖος, Ι. Α. Βενάρδος, Ι. Ε. Μαυρογιώργος, Δ. Χ. Κορωναῖος, Α. Ι. Κρίθαρης, Δ. Γ. Κρίθαρης, Ε. Ι. Κρίθαρης, Δ. Γ. Διακόπουλος, Θ. Ε. Κρίθαρης, Χ. Κ. Κρίθαρης, Θ. Ν. Διακόπουλος, Α. Ε. Διακόπουλος, Α. Ν. Διακόπουλος, Ν. Γ. Τζωρτζόπουλος, Π. Θ. Τζωρτζόπουλος, Ν. Ι. Κορωναῖος, Βρετ. Δ. Κομηνός, Δ. Χ. Σουρῆς, Μ. Ι. Κατράκης, Π. Ι. Ζαντιώτης, Ι. Γ. Ζαντιώτης, Κ. Π. Ζαντιώτης, Ε. Π. Μαυρογιώργης.

Ἀριθ. πρωτ. Κοινοτ. Καραβᾶ 1091

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῶν ἄνω ὑπογραφῶν τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος Καραβᾶ.

Ἐν Καραβᾷ (Κυθήρων) 23 Ἰουνίου 1925
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Καραβᾶ
ΠΑΝ. ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΗΜ. ΚΥΘΗΡ. Ἡ ἄνω ἀναφορὰ ἐπεδόθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας διὰ τοῦ πληρεξουσίου Κυθήρων καὶ ἐπρωτοκολλήθη εἰς τὸ τμῆμα πρωτοκολλήσεων [illegible]

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΑ ΜΕΡΤΙΔΙΑ

ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Έχουν περάσει μέρες καὶ ὅμως ἀκόμη δὲν μπορῶ νὰ μαζέψω μὲ τάξη τὶς ἐντυπώσεις μου γιὰ νὰ σᾶς τὶς γράψω. Ἐντυπώσεις καλὲς καὶ κακές. Ἂς ἀρχίσω ἀπ' τὴν ἀρχήν. Ἀπ' τὴν παραμονὴ τῆς Παναγίας κόσμος ἀπὸ ὅλα τὰ χωριὰ πήγαινε στὰ Μερτίδια ὄχι βέβαια γιὰ «νὰ προσκυνήσουν τὴν χάριν της»—καθὼς προφασίζονται—ἀλλὰ γιὰ νὰ διασκεδάσουν. Ἐπῆγα κ' ἐγω ὁμολογῶ γιὰ νὰ δῶ καὶ νὰ σᾶς γράψω. Ὁ ἥλιος φιλοῦσε τὴ θάλασσα πέρα μακρυὰ τὴν στιγμὴ ποὺ εἶχα φτάσει στὴν τελευταία στροφὴ τοῦ δρόμου ποὺ πάει στὰ Μερτίδια. Θέαμα μεγαλειῶδες. Τὸ μοναστῆρι μὲ τὸ ἐπιβλητικό καμπαναριό του καὶ σημαιοστολισμένο μέσα στὸν καταπράσινο κόσμο, οἱ πανηγυριῶτες ἀναδενόντησαν σὰν μυρμήγκια στὸ προτοβρόχι, οἱ καμπάνες σκορπούσανε τὴ γλυκειά τους μουσικὴ καὶ κάτω ἀπ' τὴ λαγγεμένη ροδοκόκκινη θάλασσα ἐρχότανε ὁ Μπάτης καὶ ἔλουζε τὰ πάντα μὲ ζωή. Τὸ δροσισμιά του μοῦ φάνηκε ζωὴ ὕστερα ἀπὸ τὴ λαύρα τῶν Ἀθηνῶν. Εἶχα κατέβει στὸ Μοναστῆρι ὅταν πλέον ὁ ἥλιος εἶχε περάσει τὶς ὡρισμένες μοῖρες κάτω ἀπ' τὸν ὁρίζοντα καὶ τὸ λυκόφως ποὺ μᾶς τριγύριζε ἄφησε τόπο στὴ νύχτα τὴ μάγισσα. Εἶχε τελειώσει καὶ ὁ ἑσπερινὸς καὶ οἱ λίγοι ποὺ εἶχαν παρευρεθῆ ἔσπευσαν νὰ λάβουν θέσει γύρω ἀπὸ τὰ βιολιά. Ὁ χορὸς ἄναψε μονομιᾶς γιὰ νὰ σβύσῃ τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ. Τί νὰ ποῦμε μπροστὰ σὲ τέτοια καμώματα τὴ στιγμὴ ποὺ σκοντάφτουμε στὰ ἔθιμα; Ἂς ἀποκαλυφθῶμεν πρὸ τοῦ ἐθίμου λοιπόν. Ὁ κόσμος δὲν κοιμήθη καθόλου. Ὁ Μορφεὺς δὲν μπορεῖσε νὰ πλησιάσῃ γιατὶ ἡ Τερψιχόρη δὲν τὸν ἄφηνε· ἴσως μάλιστα καὶ ἡ Ἀφροδίτη καὶ αὐτὸς ὁ διαβολάκος ὁ γιός της νὰ εἶχαν τὸ μέρος τους. Ὁ Θεὸς ἂς μὲ συγχωρήσῃ! Ἐπὶ τέλους ὅμως ξημέρωσε καὶ οἱ καμπάνες χτυπήσανε τὸν ὄρθρον.

Κόσμος ἀκόμη μαζεύονταν. Ἐξαιρετικῶς ἐφέτος ξένοι πολλοὶ ἐτίμησαν τὸ Τσιρίγο καὶ τὰ πανηγύρια. Κατὰ τὴν λειτουργίαν ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, ἐχειροτόνησε δὲ καὶ τὸν διάκονον Γεώργιον Κασιμάτην (Καρτσούρην) εἰς ἱερέα. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἐξεφώνησε θαυμάσιον λόγον, καυτηριάσας τὴν μόδαν τῆς γυναικείας γυμνότητος.

Μετὰ τὴν λειτουργίαν ἤρχισαν πάλιν οἱ χοροὶ εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ κ. Παναγ. Βλαντῆ καὶ εἰς τὰ πρόχειρα τοιαῦτα τοῦ κ. Παυλῆ Βλαντῆ καὶ ἄλλων. Ἡ ζέστη ἦτο ὑπερβολική, ἀλλὰ ἡ φωτιὰ τοῦ χοροῦ δὲν φοβᾶται ποτὲ καμμιὰ ἄλλη φωτιά.

Ἐπλησίαζε μεσημέρι, οἱ δεκαπεντισταὶ εἶχαν ἑτοιμάσει τὰ πράγματά τους, ἔφαγαν στὰ κελιά τους καὶ ἤρχισαν παρὲς πιρὲς νὰ βγαίνουν τὸν ἀνήφορο σταυροκοπούμενοι. Ὦ ἐλεεινοὶ ἄνθρωποι, τῶν τιπων! Καὶ οἱ χοροὶ ἔπαυσαν καὶ οἱ παράγγες διελύθησαν τὸ ἀπόγευμα πλέον. Τὸ Μοναστῆρι ἤρχιζε νὰ παίρνῃ τὴν συνηθισμένη του εἰκόνα τῆς γαλήνης.

Ἔφυγα καὶ ἐγὼ μὲ τὰς ἐντυπώσεις αὐτὲς εὐχόμενος στοὺς συμπανηγυριῶτες μου χρόνια πολλά.

Εὔχομαι στὴν Μερτιδιώτισσαν τὴν προστάτιδά μας νὰ ἀξιώσῃ ὅλους καὶ τοῦ χρόνου νὰ πανηγυρίσουν καὶ ἂν θέλουν «νὰ προσκυνήσουν καὶ τὴ χάρη της» ἀλλὰ μὲ καρδιά.

Κύθηρα, 18 Αὐγούστου 1925.

ΝΙΚΟΣ ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

ΕΚΛΟΓΗ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΜΥΡΤΙΔΙΩΝ

Τὴν 2αν Αὐγούστου συνῆλθον ἐν Ποταμῷ οἱ κ. κ. Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων τοῦ τέως δήμου Ποταμίων, ἵνα προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν ἐπιτρόπων τῆς Μονῆς Μυρτιδίων εἰς ἀντικατάστασιν τῶν παραιτηθέντων τοιούτων κ. κ. Ἰω. Γρ. Κασιμάτη καὶ Δ. Νοταρᾶ. Παμψηφεὶ ἐξέλεξαν τοὺς κ. κ. Στυλ. Μεγαλοοικονόμου καὶ Θεόδ. Ἀνδρ. Κορωναῖον, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐδήλωσαν εἰσέτι, ἂν θ' ἀποδεχθῶσι τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτοῖς ὑπηρεσίαν.

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΜΟΝΗ

ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ταξείδευσα κ' ἐγὼ γιὰ τὰ ὡραῖα Κύθηρα νὰ ἰδῶ ἐκ τοῦ πλησίον τὰ ὡραῖά του τοπεῖα καὶ χωριά.

1ον) ΑΓΙΑ ΜΟΝΗ

Κατὰ πρῶτον ἐπεσκέφθην τὸ ὡραῖο Μοναστῆρι, τὴν Ἁγίαν Μονήν. Τὸ Μοναστῆρι μοῦ ἔδωσεν ἐντύπωσιν ὅτι ἦτο ἕνα μικρὸ φρούριο καὶ μέσα ἦτο περιφρουρημένη ἡ ὡραία του ἐκκλησιά. Κελλιὰ περὶ τὰ 80. Τὸ κωδωνοστάσιον ὑψοῦται ὡς ἄλλος πύργος τοῦ Λίφελ ὑπεράνω τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν κελλιῶν καὶ φαίνεται ἀπὸ μακρυὰν ἀπὸ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ὡς ἕνα πανόραμα μεγαλοπρεπές. Ἡ ἐκκλησία ἐκτίσθη πρὸ πολλῶν ἐτῶν, μὴ ἐξακριβωθέντων εἰσέτι, ποίαν χρονολογίαν ἐκτίσθη. Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἐπαναστάσεως ἐκεῖ κατέφυγεν ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης καὶ ἀπὸ ἐκεῖθεν μετέβη εἰς τὴν Ζάκυνθον καὶ κατετάχθη εἰς τὸν Ἀγγλικὸν στρατόν. Τὸ προσωπικὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ ἕνα σεβάσμιον ἱερομόναχον ὁσιολογιώτατον Ἡγούμενον Παΐσιον Δρακόπουλον, πρόσφυγα ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καὶ ἕτερον προσκυνητὴν Μηνᾶν Διακόπουλον καὶ μίαν προσκυνήτριαν γυναῖκα, ἥτις χρησιμεύει ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων τῆς ἐκκλησίας ὡς οἰκονόμος, ὑποδέχεται καὶ ὑπηρετεῖ τοὺς μεταβαίνοντας προσκυνητὰς τῆς Μονῆς. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἐκκλησίας ὡραῖον, μὲ ὡραίας εἰκόνας, ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προσελκύει καὶ καθηλώνει τὸ βλέμμα τοῦ προσκυνητοῦ εἶναι ἡ μεγάλη καὶ χρυσοκέντητος ἱερὰ εἰκὼν τῆς Παναγίας. Τὸ πρωτότυπον τῆς εἰκόνος μικρὸν εἰκονίδιον, διπρόσωπον, ἀπὸ τὸ ἓν μέρος εἰκονίζον τὸ πρόσωπον τῆς Παναγίας καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερον ἔφερε τὸ πρόσωπον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, εὑρέθη διὰ θαύματος πρὸ πολλῶν ἐτῶν παρά τινος βοσκοῦ ὀλίγον μακρὰν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πρὸς τὸ Ἀνατολικὸν εἰς μίαν μικρὰν χαράδραν. Ὁ δεκαεντετισμὸς λεγόμενος παρὰ τῶν κατοίκων διῆλθε θαυμασίως εἰς τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο βουνόν. Οἱ δεκαπεντισταὶ ἦσαν περὶ τοὺς 60—80. Τὴν παραμονὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος προσῆλθε πλῆθος προσκυνητῶν ἐκ διαφόρων χωρίων τῆς νήσου ἵνα ἑορτάσουν τὴν ἑορτὴν τοῦ Σωτῆρος. Ἀφ' ἑσπέρας ἐψάλη ὁ μέγας ἑσπερινός. Ψάλται ἦταν πρὸς τὰ δεξιὰ ὁ ἄριστος μουσικὸς κ. Μπίνος ἐκ Καρβουνάδων καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ὁ ἐκ Καραβᾶ γέρων κ. Ἀναστάσιος Πατρίκιος, οἵτινες ἀμφότεροι ἄριστα ἔπραξαν τὸ καθῆκόν των καὶ κατηυχαρίστησαν τὸ ἐκκλησίασμα. Μετὰ τὸν ἑσπερινὸν ὁ κόσμος διεσπάρη εἰς τὰ κελλία καὶ ἐγευμάτισε. Μετὰ τὸ φαγητὸν ἐν τῷ προαυλίῳ τῆς ἐκκλησίας ἐστήθησαν διάφορες παράγκες ἐμπόρων κ.λ.π. καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ ἐστήθησαν χοροί. Ὀργανοπαῖκται ἄριστοι ἦσαν οἱ κ. κ. Ἡρακλῆς ἐξ Ἀρέων καὶ Παναγ. Κοντολέων ἐκ Βιαραδίκων, οἵτινες ἔπαιξαν ὡραιοτάτους καὶ μελῳδικοὺς σκοποὺς καὶ κατευχαρίστησαν τὸ κοινὸν μέχρι τῆς πρωΐας. Τὴν ἑπομένην ἐγένετο μεγαλοπρεπῶς ἡ λειτουργία χοροστατοῦντος τοῦ σεβασμίου ὁσιολογιωτάτου Ἡγουμένου Παϊσίου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας τὸ πλῆθος ἀφοῦ ἐγευμάτισεν ἀνεχώρησε διὰ τὰ χωριά των (ἐκτὸς τῶν δεκαπεντιστέδων) μὲ καυστικώτατον ἥλιον.

Εἰς τὸ Μοναστήριον ἠρωτήσαμεν τὸν Ἡγούμενον πῶς τὰ περνᾷ καὶ μᾶς ἀπήντησεν ὅτι «δυστυχῶς ὄχι καλά, τρεῖς μῆνας μόνον δυὸ λειτουργίες εἶχα, μισθὸν δὲν μοῦ ἔχουν ἐντελῶς, λοιπὸν πῶς μπορεῖ νὰ ζήσῃ ἱερεὺς εἰς τὸ μοναστῆρι; Διὰ τοῦτο θὰ φήγω, διότι θὰ πεθάνω τῆς πείνης μένων ἐδῶ. Ἐπὶ μῆνας τώρα τρώγω ξεροκόμματο!» Ἡ Ἐπιτροπὴ (σήμερον μετὰ τὴν ἑορτὴν) ἤνοιξε τὸ χρηματοκιβώτιον τῆς ἐκκλησίας καὶ ἔκαμε τὴν καταμέτρησιν, ὡς πάντοτε συνήθως γίνεται κατ' ἔτος, καὶ εὑρέθησαν περὶ τὰς 4,000 δραχμῶν ὡς ἤκουσα. Εἰς παράπονα τοῦ ἱερέως ὅτι θὰ φύγῃ, ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ προσέφερε μισθὸν ἐτήσιον χιλίας δραχμάς! Πῶς δύναται νὰ συντηρηθῇ ἱερεὺς μὲ μόνον χιλίας δραχμάς; Φρίκη, διότι δὲν ἀντιλαμβάνονται, ὅτι ἂν καὶ ὁ Πάτερ Παΐσιος φύγῃ, τὸ Μοναστήριον θὰ κλείσῃ, διότι δὲν συμφέρει εἰς οὐδένα ἱερέα νὰ μεταβῇ νὰ κλεισθῇ εἰς τὴν Μονὴν καὶ νὰ πεθάνῃ μίαν ὥραν ἀρχήτερα ἐξ ἀσιτείας!

Εἰς τὸ Μοναστῆρι εἴδομεν ὅτι τὸ ἐπεσκέφθη καὶ ὁ πληρεξούσιος Κυθήρων κ. Παναγ. Τσιστίλιας, ὅστις ἀφοῦ περιῆλθε τὴν ἐκκλησσίαν, ἀνῆλθε καὶ εἰς τὸ πανύψηλον κωδωνοστάσιον καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐθεᾶτο καὶ ἐρέμβαζε τὰ πέριξ. Ὁ παρευρισκόμενος ἐκείνην τὴν ὥραν ἐργάτης κ. Παναγ. Χαραλαμπόπουλος τῷ εἶπε (διακόπτων τὸ ρέμβασμα τοῦ πληρεξουσίου). «Μάθαμε, κ. Τσιτσίλια, ὅτι θὰ πληρώνωμε καὶ στρεμματιάτικο. Δὲν μοῦ λὲς σὲ παρακαλῶ, γιὰ κύτταξε ἕνα γῦρο, τί πέτρες καὶ ξεροβούνια εἶναι καθὼς καὶξελάθρες, πρέπει, εἶναι δίκηο νὰ πληρώνωμε φορολογία στρεμματιάτικη;»

Τότε ὁ πληρεξούσιος ἀπήντησε μὲ διστακτικότητα: «Μὰ μπορεῖ νὰ ἐξαιρεθοῦνε τὰ πετρώδη μέρη».

Κατόπιν ὁ πληρεξούσιος ἔφαγε μιὰ κύττα στὸ μοναστῆρι καὶ ἔπειτα κατέβη στὸ γιαλό, στὸ Διακόφτι, νὰ καταμετρήσῃ λέγει τὸ λιμάνι;!

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛ. ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Ὁ λόγιος συμπολίτης μας κ. Ἀναστ. Θ. Στρατηγός, πρώην γραμματεὺς τῆς ἐν Σμύρνῃ Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος, ἐδώρησεν εἰς τὸ Ἱστορικὸν καὶ Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον σειρὰν τουρκικῶν μεταλλίων ἀναμνηστικῶν τῶν ἀπὸ ἑκατονταετίας ἀγώνων τῶν Τούρκων κατὰ τῶν Χριστιανῶν.

ΠΡΟΣ ΠΡΟΚΟΠΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἔλαβα γιὰ νὰ δημοσιεύσω τὴν ἑξῆς ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Μαθουσάλαν τῶν Κυθήρων:

Συμπαθέστατε Γέρω Προκόπη,

Ἤλθες μπροστά σου νὰ κυλοῦν τὰ χρόνια, ἄλλοτε φουτουνιασμένα κ' ἄλλοτε ἥσυχα καὶ ἤρεμα, μὰ πάντα γιὰ σένα σπλαχνικὰ καὶ πονετικά. Ἀπὸ δέκα ἑφτὰ χρονῶν ποὺ ἤσουν ἕως τὰ εἴκοσι πέντε σου ἡ ἀνάγκη τῆς ἀπελευθερώσεως σκόρπιζε τὸ θάνατο λίγο βορειότερα ἀπὸ σένα, μὰ ἀρκετὰ μακρυὰ γιὰ νὰ μείνῃς ἐσὺ ἀνενόχλητος. Ὕστερα ἔγινεν ἡ Ἕνωσις, ἔγιναν ἐπιστρατεύσεις, πόλεμοι μὰ σὺ ἤσουν πειὰ γέρος. Δὲν σ' ἐπείραξαν. Ὁ τελευταῖος μεγάλος πόλεμος ἐκτὸς ἀπὸ τὰ κανόνια του καὶ τὶς Βέρδες του εἶχε καὶ τὴν γρίπη, μὰ νά πάλι ἐσὺ δόξα τῷ Θεῷ γερὸς κ' ἀκέριος. Τώρα δὲν ξέρω πῶς θὰ τὰ καταφέρῃς. Τώρα ποὺ ὁ τρισκατάρατος, ὁ συντάκτης τῆς «Κυθηραϊκῆς» ἤρθε νὰ σοῦ βάλῃ στὸ νοῦ σου, ὅτι ἔζησες πολύ. Ὅτι ἡ μακροβιότης σου ὀφείλεται σὲ τοῦτο ἢ ἀκεῖνο. Ἐπέρασαν 118 χρόνια χωρὶς ποτὲ νὰ συλλογιστῇς ἂν εἶναι πολλὰ ἢ λίγα. Ἔβραζες τὴν φάβα σου καὶ τὴν ἔτρωγες χωρὶς ποτὲ νὸ συλλογιστῇς πόσες θρεπτικὲς οὐσίες περιέχει. Ἀνέπνεες τὸν ἀέρα σου, χωρὶς νὰ ρωτᾷς ἂν εἶναι ὑγιεινὸς ἢ ὄχι. Τώρα φοβοῦμαι μήπως ἀρχίσῃς νὰ σὲ βασανίζῃ ἡ ἀμφιβολία. Μήπως ἀρχίσῃς νὰ φυλάγεται ἀπὸ τὴν βαρυστομαχιά, ἀπὸ τὴν ἀθρεψία, ἀπὸ τὸ κρύο, ἀπὸ τὴν ζέστη, ἀπὸ τὰ ἅλατα, ἀπὸ τὸ σάκχαρον. Καὶ πάλι καλά, ἂν μείνῃς ἕως ἐκεῖ. Γιατὶ ἔχει καὶ χειρότερα. Τρέμω ὁλόκληρος ἅμα συλλογιστῶ, ὅτι μπορεῖ νὰ συμβουλευτῇς γιατρό. Μὴ τὸ κάμῃς, πρὸς Θεοῦ! Γέρω Προκόπη. Ἐχάθης. Πρῶτα πρῶτα θὰ σοῦ κάμουν ἀνάλυσιν τῶν οὔρων καὶ θὰ σὲ ποτίσουν Jodore. Ὁ Νικηφοράκης θὰ σοῦ πῇ νὰ μὴ τρῷς βωδινὸ γιατὶ ἔχει ἅλατα. Ὁ Φατσέας θὰ σοῦ πῇ ὅτι ἴσα ἴσα τὰ μεγάλα ζῶα νὰ τρῷς, γιατὶ τὰ μικρὰ ἔχουν ἅλατα. Ὁ Καλούτσης θὰ σοῦ πῇ νὰ τρῷς ντομάτες γιατὶ ἔχουν βιταμίνες. Ὁ Ραπτάκης θὰ σοῦ πῇ νὰ μὴ τρῷς γιατὶ εἶναι δύσπεπτες. Ὁ Κατσούλης θὰ σοῦ πῇ νὰ μὴ τρῷς σταφύλια τώρα τὸ καλοκαῖρι. Ὁ Σημαντήρας νὰ τρῷς γιατὶ εἶναι κινητικά. Καὶ οὕτω καθεξῆς ἕως ὅτου νὰ σκλαβώσῃς καὶ νὰ μὴ τρῷς τίποτα, νὰ σὲ χάσωμε. Ἀφίνω ὅτι, ἂν σοῦ καπνίσῃ νὰ πᾷς στὴν Ἀθήνα, θὰ σὲ βουτήξῃ ὁ Φωτεινὸς καὶ θὰ σοῦ κάμῃ ἐξέτασιν τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ, ἐνῷ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ὁ Κοντολέων θὰ σοῦ μεταμοσχεύσῃ ἀδένας πιθήκου καὶ θὰ γίνῃς μαϊμοῦ καϋμένε Γέρω Προκόπη. Τὸ νοῦ σου λοιπόν. Προσπάθησε νὰ λησμονήσῃς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Τρισκατάρατου.

Α. Κ.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΒΑΠΤΙΣΙΣ

ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας κ. Θεοδώρου Ι. Πετροχείλου). — Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν μετὰ τὴν λειτουργίαν, ἐγένετο ἐν τῷ ναῷ ἡ βάπτισις τοῦ θυγατρίου τοῦ συμπολίτου μας κ. Χαρ. Σκολίνου, ὅπερ ὠνομάσθη Μαρία, ὑπὸ τοῦ ἐν Σὰν Πῆτρο καλῶς ἐγκατεστημένου ὁμογενοῦς κ. Ἀνδρέου Μπρατσάλη, ἐκ Κυθήρων.

Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου οἱ προσκεκλημένοι μετέβησαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Σκολίνου καὶ παρεκάθησαν εἰς μεγαλοπρεπὲς γεῦμα, μὲ συμποσιάρχην τὸν κ. Γεώργιον Πανοῦσον, ἑορτάσαντες τὸ εὐτυχὲς γεγονὸς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Προπόσεις ἠγέρθησαν ἐκ μέρους τῶν συνδαιτημόνων φίλων καὶ συγγενῶν τῆς οἰκογενείας Σκολίνου ὑπὲρ τῆς νεοφωτίστου Μαρίας.

Εἰς τὸ γεῦμα καθὼς καὶ εἰς τὸν ναὸν παρευρέθησαν οἱ ἑξῆς: Ὁ ἰατρὸς κ. Κ. Καλιοντζῆς μετὰ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου του καὶ τῆς ἀδελφῆς της Κατίνας, ὁ κ. Νικόλαος Παπαδάκης μετὰ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου του, ὁ κ. Νικ. Γερεμπανάκης μετὰ τῆς σεβαστῆς μητρός του καὶ ἀδελφῆς του, ἡ κυρία Πεζματζόγλου μετὰ τῆς θυγατρός της, ὁ κ. Παν. Ἀναστασόπουλος μετὰ τῆς συζύγου του Ἰουλίας, ὁ κ. Μενέλαος Μουρούφας μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ κ. Γεώργιος Ἄντζελ μετὰ τῆς συζύγου του Ἀθηνᾶς, ὁ κ. Ἀνδρέας Παυλόπουλος μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ κ. Δημ. Λαλαντώνης μετὰ τῆς συζύγου του Σμαράγδας, ὁ κ. Παῦλος Βλαντῆς μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ κ. Γ. Ἀνδριτσᾶς μετὰ τῆς μνηστῆρός του δεσποινίδος Ἑλένης Βλαντῆ, ὁ κ. Παναγ. Κοδελίδης, ὁ κ. Παν. Βλαντῆς, ἐξάδελφος τῆς κυρίας Βιόλας Σκολίνου, ἐλθὼν ἐξ Ἁγίου Φραγκίσκου, ὅπως παρευρεθῇ εἰς τὴν ἀνωτέρω βάπτισιν, ὁ κ. Ἰω. Πλατῆς, ὁ κ. Ν. Κασιμάτης, ὁ κ. Ἀντώνιος Ἀρώνης, ὁ κ. Ἀν. Φυρός, ὁ κ. Π. Παυλόπουλος, ὁ κ. Θεόδ. Πετρόχειλος, ὁ κ. Θεόδ. Μπρατσάλης ἀνάδοχος καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ὧν τὰ ὀνόματα μοῦ διέφυγον τῆς μνήμης.

Προπόσεις ἤγειραν κατὰ τὸ γεῦμα ὁ κ. Νικ. Παπαδάκης, ὁ κ. Θεόδ. Μπρατσάλης, ὁ κ. Ἰω. Πλατῆς, ὁ ἀνάδοχος κ. Ἀνδρέας Μπρατσάλης, ὁ κ. Ἀνδριτσᾶς, ἡ κυρία Καλλιονζῆ, ἡ κυρία Πεζματζόγλου, ὁ κ. Ν. Γερομπακάκης, ὁ κ. Μ. Μουρούφας καὶ ἄλλοι συγγενεῖς καὶ φίλοι τῆς οἰκογενείας τοῦ κ. Χαρ. Σκολίνου.

Ἐν γένει ἡ ἑορτὴ διεξήχθη λαμπρότατα, διότι μετὰ τὸ γεῦμα ἐπηκολούθησαν χοροί, ὑπὸ τοὺς ἤχους Ἑλληνικοὺς μουσικῆς μέχρι τῆς 10ης μ. μ., προσεφέρθησαν δὲ ἐκλεκτὰ φαγητά, ἀναψυκτικά, γλυκίσματα ἄφθονα καὶ ἐν γένει οἱ ἐκλεκτοὶ φίλοι τῆς ἀγαπητῆς οἰκογενείας τοῦ κ. Σκολίνου ἐώρτασαν τὸ εὐχάριστον γεγονὸς τῆς βαπτίσεως ἐν μεγίστῃ χαρᾷ καὶ εὐθυμίᾳ.

Ἡ «Κυθηραϊκὴ» συγχαίρει ἐγκαρδίως τὴν φίλην οἰκογένειαν τοῦ κ. Χαρ. Σκολίνου ἐπὶ τῇ μεγαλοπρεπεῖ βαπτίσει τοῦ θυγατρίου των, εὔχεται δὲ ὅπως οἱ εὐτυχεῖς γονεῖς χαρῶσι τὴν νεοφώτιστον ἐν πλήρει ὑγείᾳ. Εἰς δὲ τὸν ἀνάδοχον κ. Ἀνδρέαν Μπρατσάλην νὰ ἀξιωθῇ νὰ βάλῃ καὶ στέφανα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Κληρωτὸν ξηρᾶς 25β, Κύθηρα. — Ὑπεγράφη διαταγὴ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τῆς ὁποίας οἱ κληρωτοὶ β' σειρᾶς προσκαλοῦνται εἰς δύο περιόδους. Ἡ πρώτη σειρὰ τῶν κληρωτῶν τοῦ 25α θὰ προσέλθῃ τὴν 20ὴν Νοεμβρίου, ἡ δὲ δευτέρα σειρὰ τὴν 10ην Ἰανουαρίου 1926. Οἱ εἰς τὴν πρώτην σειρὰν ὑπαγόμενοι κληρωτοὶ τοῦ 25α εἶναι οἱ καταγόμενοι ἐκ τῶν 3ης καὶ 4ης στρατολογικῶν περιφερειῶν, πλὴν τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου.

Δ. Γ., Πειραιᾶ. — Ὁ κ. Δ. Τσικλέας οὐδεμίαν ἀπολύτως συνάφειαν μὲ τὴν «Κυθηραϊκὴν» ἔχει.

Παν. Κοντολέοντα ἢ Κόκκινον. — Διέλθετε ἐκ τῶν γραφείων τῆς «Κυθηραϊκῆς» διὰ νὰ παραλάβετε τὸ εὑρεθὲν ἀπολυτήριόν σας.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Διὰ πᾶσαν ἀνωμαλίαν περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ διευθύνωνται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.